

ninger de saakaldte udenbyes Grunde og Marker, hvorved forstaaes det, der ligger udenfor den egentlige Kjøbstads Grændse. Det er naturligt, at denne Grændse efter den Udvidelse, Kjøbstæderne i den senere Tid have trængt til, er bleven udvidet og fremdeles vil blive det, saa at det ikke er en stadig og varig Grændse, men en Grændse, der kan variere efter den Trang til Udvidelse af den „egentlige“ Grændse, som de senere Aar have medført.

Gomard: Hvad de sanitaire Hensyn angaaer, da troer jeg, at disse maatte være ffete tilstrækkelig Fyldest i det oprindelige Lovudkast, saaledes som det blev forelagt af Regjeringen, idet det der i § 1 Nr. 4 hedder: „Beboelseskjældere maae ikke anbringes i Gader, som ei ere over 10 Alen brede“. Imidlertid har Lovforslaget i det andet Thing modtaget netop i dette Punkt en ganske væsentlig Forandring, som jeg virkelig troer vil komme til at gaae Bygningsseierne og dem, der ville bygge i Kjøbstæderne, altfor nær. Naar man, som der er nævnt af en anden æret Taler, navnlig ikke maa bygge Kjældere til Beboelse i tætbefolkede Byer og tætbefolkede Steder i disse, saa troer jeg virkelig, at man gaaer Gierne meget for nær. Naar der i ethvert Huus her i Kjøbenhavn er Kjældere, som blive beboede — og Sundheden lider dog ikke synderligt derunder, idetmindste ikke i alle Kjældere — saa troer jeg, at man meget godt kunde give en saadan Tilladelse til at bygge Beboelseskjældere i Provindsbyerne. Man kunde jo tage Bestemmelser i saa Henseende, og sige: De maae vare saa og saa dybe, Grundene skulle være af den og den Bestaffenhed, der skal lægges Drainrør under, for at aflede skadeligt Vand, som kunde sætte Fugtighed; men jeg troer virkelig, det er at gaae meget for vidt, naar man forbyder at

indrette Beboelseskjældere i allerede opførte Bygninger, og jeg antager, at en saadan Lov, dersom den udkommer i denne Stikkelse, ikke vil blive modtaget med synderlig Belvillie i Kjøbstæderne.

Fscherning: Den bør heller ikke, saavidt jeg troer, modtages med Belvillie, thi den er efter min Mening ubillig. Jeg troer nemlig den forudsætter en langt større Indsigt om, hvad der virkelig nedbryder Sundheden, end noget Menneske er i Besiddelse af. Det er kun dristige Paastande, uddragne af en usuldstændig Erfaring, som man bringer i Lovstikkelse. Jeg troer, at det 4de Punkt af § 1 hverken kan eller bør bringes i Anvendelse i den Stikkelse, det har. Jeg vil spørge den ærede Minister: Skal det kaldes en Beboelseskjælder, naar jeg, efter den Bygningsmaade, som er meget almindelig paa mange forskellige Steder og i større Byer, sænker en bred Grav ned langs omkring en Deel af Bygningen, som er bygget dybere end Jordsmønnet, brolægger den og staffer fuldkommen Afledning deri, er det en Beboelseskjælder, hvor man har Kjøkken, Spisekammer og flige Leiligheder, og hvor Tyendet og endog jevnlig Madmoderen og de Fruentimmer, der nærmest høre til Huusholdningen, opholde sig Dagen igjennem, eller forstaaes der alene ved Beboelseskjældere saadanne, hvor der er Sovesteder? Dette er nødvendigt at vide, thi dersom man ved at forbyde Indretningen af Beboelseskjældere vilde forbyde Folk at færdes Dagen igjennem i en saadan Deel af Huset, vilde det blive fuldkommen utaaaleligt og ugjærligt, da der er mangfoldige Haandteringer og navnlig en heel Deel af, hvad der hører til Huusholdningsvæsenet, som bedst udføres der og kræver, at de Personer, der beskæftige sig dermed, maa opholde sig der hele Dagen.